వాయు భక్షకుడు

దాదాపు పదేళ్ళక్రితం ఒక పల్లెగ్రామంలో ఒక మామూలు ఇల్లాలు ఒక్కసారిగా ప్రసిద్ధవ్యక్తి అయిపోయింది. ఫలాని మా లక్ష్మమ్మగారింట్లో చాకిరి చేసే రంగడు అన్నమే తినట్ట. అన్న పుకారు ఊరంతా చుట్టుకుంది. అది క్రమంగా చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలకుకూడా పాకింది.

ఈ పుకారు అందరూ నమ్మలేదు.

"ఛీ, దొంగవేషమై ఉంటుంది" అన్నారు కొందరు. ఈ విధవప్రపంచంలో ఏది చెప్పినా నమ్మేవాళ్ళున్నారుగద అన్నారు మరి కొందరు. అట్లా అన్నం తినకుండా బతికే అవకాశమే ఉంటే నిన్న మొన్న ఆ వేరగాళ్లలో అన్ని లక్షలమంది ఎందుకు చావాల్సొచ్చింది? అన్నారు ఇంకా కొందరు.

కాని ఈవార్త నమ్మినవాళ్ళేజాస్తి.

"మనిషిలో ఏముంటుందో ఎవరు చూశారు? మా వదినెగారి ఊర్లో ఓ పిచ్చి పిల్లవాడు చెట్టుచూసి క్షణంలో చెప్పేస్తాట్ట చెట్టున ఎన్ని ఆకులున్నాయో! ఎండుమిరపకాయ గలగల్లాడిస్తే ఎన్ని విత్తులున్నదీ చెప్పేస్తాట!" అని కొందరూ, "జలభక్షణా, వాయుభక్షణా అనే మాటలు ఊరికే పుట్టినయ్యా? ఏపుట్టలో ఏపాముందో ఎవరు చెప్పగలరు? ఏ జన్మలోనో యోగిఅయి ఉంటాడు కించిత్తు దోషం చేసుకొని ఈ జన్మలో ఈ తక్కువ పుట్టక పుట్టాడు ఆ పాపం కాస్తా పరిహారం అయిపోగానే ఆ శ్రీమన్నారాయణమూర్తిగారి సన్నిధికి సరుగా చక్కా పోతాడు!" అని మరికొందరూ, "ప్రకృతి చిత్రాలను మనం చూస్తుంటాం. మా మేనమామల ఊళ్లో ఏడు తలల త్రాచు లేదూ? పిడకలలో ఘంటలు అమ్మ [illegible] కాదూ? హిమాలయం [illegible]ల్లో దిగంబరులున్నారని మనం వినలా? ఒకాయన నా చిన్నతనంలో మన ఊరి చెరువులో [illegible] వేసుకుని ఈ చివరనుంచి ఆ చివరకు ఈదాడని చెప్పలా? వాటిని మనం అర్థం చేసుకోలేం. మన శక్తి [illegible] చాలదు. అంతే", అని ఒకరూ, [illegible]గా తలోమాటా అన్నారు.

ఇంతకూ రంగడు అన్నం తినడనేది ఎట్లా బయటపడిందంటే —

వాడు, మా లక్ష్మమ్మగారింట్లో చాకిరి చేస్తూండేవాడు. గాని కష్టపడి పనిలో పన్నెండేళ్లో ఉంటాయి. వాడి అసలు ఆ వూరు కాదు. తనదేవూరో వాడికి తెలీదు. చిన్నతనంలోనే తల్లి చచ్చింది. తండ్రి వాడు ఉన్నాడో లేడో కూడా ఎవరికీ తెలీదు. ఏడాది క్రితం ఆ వూరు వచ్చాడు. మా లక్ష్మమ్మగారింటికి వచ్చి పని చేస్తానన్నాడు. ఏ చాకిరీ అయినా చేస్తానన్నాడు. జీతంకూడా అడగలేదు. రెండు పూటలా ఇంత తిండిపెట్టే ఏర్పాటుతో వాణ్ణి పనికి పెట్టుకున్నారు. పిల్లల ఎంగిలి కంచాల్లో మిగిలినది వాణ్ణి తినమనేవాళ్లు. కంచాల్లో ఎక్కువ మిగిలినా తక్కువ మిగిలినా వాడేమీ పేచీ పెట్టేవాడు కాదు. ఎంగిలికంచాలు తీసుకుని ఇంటివెనక్కు పోయేవాడు, కంచాలు కడిగి తెచ్చి ఇంట్లో పెట్టేవాడు. కంచాల్లోవి వాడు తింటున్నాడనే మా లక్ష్మమ్మగారనుకునేది. ఆవిడకి మటుకేం తెలుసు?

కొడవటిగంటి కుటుంబరావు

ఒకరోజు వెన్నెలరాత్రి, పిల్లల అన్నాలయాక, ఎందుకో మా లక్ష్మమ్మగారు ఇంటివెనక్కు వెళ్ళేసరికి అక్కడ రంగడు తెల్లకుక్కను చేరదీసి దానికి కంచాల్లో అన్నం పెడుతున్నాడు. ఆ పూట రంగడి అన్నం తక్కువయిందని అంతో ఇంతో నొచ్చుకుంటున్న మా లక్ష్మమ్మకి ఇది చూడగానే శివం ఎత్తినట్టయింది.

"నీ కడుపులా కా! ఆ అన్నం కాస్తా కుక్కకి పెడుతున్నావేరా? నువ్వేం తినచస్తా?" అని అడిగిందావిడ.

రంగడు మాటా పలుకూ లేకుండా కంచాలు తీసుకుపోయి, కడిగి తెచ్చి, లోపల పెట్టి, అరుగుమీద ముడుచుకుని పడుకుని, నిద్రపోయాడు. అంతసేపూ యజమానురాలు వాణ్ణి తిడుతూనే వుంది. అడుక్కుతినే వాళ్ళందరికీ ఉండే తెగులే ఇదన్నది. పిల్లల ఎంగిలి తినటం వాడికి నామోషీ అయింది కాబోలనన్నది. పాపం కదా అని ముష్టి వాణ్ణి చేరదీసి పిల్లలతో సమంగా పెంచితే కళ్ళు నెత్తికెక్కాయన్నది. తేరతిండి బాగా ఒంటపట్టి ఈ కొవ్వు వచ్చిందన్నది. నాలుగురోజులు తిండి పెట్టకపోతే డొక్క మాడి అన్నం విలువ తెలిసివస్తుందన్నది. ఇంకే మేమో అన్నది. దానికి రంగడు సమాధానం [illegible]

కోపంవస్తే మా లక్ష్మమ్మ మామూలు మనిషి కాదు. మర్నాడు పొద్దున పిల్లల కంచాల్లో మిగిలినది రంగడు తినటానికి లేకుండా వీధిలో పారేసింది. మళ్ళీ తెల్లకుక్క వచ్చి అది కాస్తా తినేసింది. ఆ కుక్కను చూడగానే తాను చేసినపని అర్థంలేనిపని అని ఆవిడకు తట్టింది. తాను ఈపూట చేసిన పనేగా రాత్రి వాడు చేసిందీను! అది తప్పు ఎట్లా అవుతుందీ?

నిక్షేపంలాంటి అన్నం కాస్తా కుక్కకి పెట్టాడని ఆవిడ ఆగ్రహించిందేగాని, రంగడు ఏంతిన్నాడు, తినకుండా ఎట్లా ఉన్నాడన్న అనుమానం మా లక్ష్మమ్మకు ఇప్పుడే కలిగింది. తాను పెట్టే ఎంగిలి మెతుకులు కుక్కకు వేసి వాడు ఇంకేదో తింటూ ఉండాలని ఆవిడకు తోచింది. తిండిగాని, డబ్బులుగాని ఇంట్లోనుంచి దొంగిలిస్తున్నాడా అని ఆలోచించి చూసింది. నమ్మశక్యంగా లేదు. ఒకవేళ అవతల వీధిలో ఉన్న తన ఆడబడుచు వాణ్ణి పిలిచి తిండిపెట్టి డబ్బిచ్చి తనఇంటి రహస్యాలేమన్నా తెలుసుకుంటున్నదా అని అనుమానం కలిగింది. ఈ అనుమానానికి ఆధారం దొరకలేదు. ఎందుకైనా మంచిదని ఆ రోజల్లా వాణ్ణి ఓకంట కనిపెడుతూనే వుంది. వాడెక్కడికీ పోలేదు. ఎవరితోనూ మాట్లాడలేదు.

సకల దంత వ్యాధులకు

కోతిమార్కు
నల్లపండ్లపొడి

ప్రతిచోట
దొరకును.

నోగి అండ్ కో
87 [illegible] రోడ్, [illegible]-1

బెజవాడ స్టాకిస్టులు: ట్రెడ్ ట్రేడింగు
కార్పొరేషన్, పోస్టుబాక్సు నెం. 50
గాంధీనగరం

★ వాయు భక్షకుడు ★

ఏమీ కొనుక్కొని తినలేదు అన్నిటినీ మించిన చిత్రమేమంటే తిండిమాటే ఎత్తలేదు మామూలుగానే పనులన్నీ చేశాడు.

ఆ రాత్రి మాలక్ష్మమ్మ గుండె కరిగింది. వాడిమీద వచ్చిన కోపమంతా దిగిపోయింది. ఆవిడ లెక్కన వాడప్పటికి మూడు పూటలు తిండి తినలేదు. పిల్లల అన్నాలయినాక వాడికి మామూలుకన్న ఎక్కువ అన్నం పెట్టి, "పో వెధవా. పిచ్చికళలు పోక కడుపునిండా తిను" అన్నది. కంచాలూ, అన్నమూ తీసుకుని రంగడు ఇంటివెనక్కి పోయినాడు మరుక్షణమే ఆవిడ కేదో సందేహం తోచింది. ఆకలిమీద ఉన్నవాడు ఎంత ఆత్రంగా తింటాడో చూదామని ఆవిడ వాడి వెనకే పిల్లిలాగా బయలుదేరింది. ఆవిడ గోడ మలుపునుంచి తొంగిచూసేసరికి బాదం చెట్టు పక్కగా తోక ఆడిస్తూ, తెల్లకుక్క, దానిముందు అన్నం బోర్లిస్తూ రంగడూ కనిపించాడు.

మొదట మాలక్ష్మమ్మ నిర్ఘాంతపోయింది తరవాత ఆవిడకు కలిగినది ఆగ్రహం. ఈసారి ఆవిడ కోపానికి కారణం అన్నం కుక్క తినేస్తున్నదని కాదు, రంగడు ఇంత అస్వాభావికంగా ఎందుకు ప్రవర్తిన్నాడని! అసహజమైన పని చెయ్యటంలో వాడికో పట్టుదల ఏమిటని! ఆవిడకు రంగడిపై కలిగిన కోపంలాటిదే పూర్వం హిరణ్యకశిపుడికి ప్రహ్లాదుడిపై కలిగిఉండాలి

"ఒరే రంగడూ!" అని ఒక్క పొలికేక పెట్టింది మాలక్ష్మమ్మ రంగడు నిర్ఘాంతపోయినాడు. ఆవిడ దగ్గిరికి వస్తుంటే వొణికిపోయినాడు. మాలక్ష్మమ్మ రంగణ్ణి చేతికి దొరికిన ఎండు బాదంకొమ్మతో బాదింది ఆ బాదుడుకు అర్థంలేదు వాడు తన డొక్క మాడ్చుకుంటున్నాడుగాని ఆవిడకు చేసిన ద్రోహం ఏమీలేదు ఆ ఎంగిలి కంచాల అన్నంతో ఆవిడకు ఇంకేమీ ఉపయోగం లేదు న్యాయంగా అది రంగడిసొత్తు ఆవిడ ఆమోదించే న్యాయం ప్రకారం చూసినా! దాన్ని వాడు ఏంచేసుకున్నా ఆవిడకు అభ్యంతరం ఉండరాదు

రంగడు ఏడిచాడు మళ్ళీ, "ఇట్లా చేస్తావా? చేస్తావా?" అని అడుగుతూ ఆవిడ కొడుతుంటే "చెయ్యనమ్మగారూ చెయ్యనమ్మగారూ!" అన్నాడేగాని వాడు చేసిన తప్పేమిటో వాడికి తెలీదు.

ఇదంతా మాలక్ష్మమ్మకూ సుఖంగా లేదు కొంతసేపయాక ఆవిడ వాణ్ణి లోపలికి తీసుకుపోయి, "ఎందుకిట్లా అన్నం తీసుకుపోయి కుక్కకు పెడతావు? పొద్దునల్లా మాడిస్తినే, సిగ్గులేదుట్రా? నీ పొట్ట సంగతి నువు చూసుకోక ఆ కుక్కగొడవ నీకెందుకురా?" అన్నది

వాడు మాట్లాడలేదు వేరే ఏం తింటున్నావు చెప్పమన్నది ఏమీ తినటం లేదన్నాడు - వాడు. నీకన్నం అక్కర్లేకపోతే చెప్పు నా చేత నిష్కారణంగా దేనికి వండి వార్పిస్తావు? అన్నదావిడ తనకు అన్నం అక్కర్లేదన్నాడు రంగడు ఆవిడ నిర్ఘాంతపోయింది కాని, వాడు చాలా ఏసుగా తిండితినటమే లేదనివిని, దాన్ని రూఢిచేసుకుని ఆవిడపొందిన ఆశ్చర్యానికి అంతేలేదు

ఆవిడే ఊరంతా టాంటాం వేసింది. రంగడు అసలు అన్నమే తినడని. తననోట ఈమాటవిని ఒక్కొక్కరే ఆశ్చర్యపోతున్నకొద్దీ ఆవిడకు ఓవిధమైన ఆనందం కలగసాగింది. తానే అన్నం తినని మనిషి అయినట్టూ ప్రపంచం తననుచూసే ఆశ్చర్యపోతున్నట్టూ ఆవిడ భావించసాగింది రంగడు అన్నం తినకపోవటంవల్ల తనకు ఊళ్ళో ఇంత ప్రాముఖ్యం వస్తుందని ఆవిడ కలలో కూడా అనుకోలేదు అందరూ రంగణ్ణి గురించి తనను అడిగేవాళ్ళే రంగడికి తానొక గార్డియన్అయి కూచుంది!

కాని యీ ఆనందం ఆవిడకాట్టే కాలం దక్కలేదు ఇతరులు రంగణ్ణి తనకు కాకుండాచేయాలని చూస్తున్నట్టు ఆవిడకు తోచింది పొరుగింటి సుబ్బమ్మవచ్చి చాలా ఇచ్చకాలాడింది. రంగణ్ణి చూసినప్పుడే అనుకుందిట, వాడు మామూలుమనిషి కాడని-నోరుబడ! వాడు తనఇంట్లోనే పనిచేస్తుంటే పువ్వుల్లో పెట్టి పూజించేదట! వాణ్ణి కుక్కకన్నా హీనంగా చూశానట వాడు వచ్చినప్పట్నుంచీ మా లక్ష్మమ్మగారి ఇంటికెంతో కలిసొచ్చిందట! వాడొచ్చిన ఏడు మాలక్ష్మమ్మగారి కాకరపాదు కాచిన కాపుతోనే తాను - అంటే సుబ్బమ్మ - అదంతా రంగడి మహిమ అనుకుందిట

ఆంజనేయోపాసన చేసే ఆ గడ్డం హనుమయ్య వచ్చాడు. రంగడికేసి రెప్పవాల్చకుండా చాలాసేపు చూసి, తల ఆడించి, "తెలిసింది, తెలిసింది" అన్నాడు చేతులు జోడించి ఆకాశంకేసి చూసి, కళ్ళు తేలేసి, గుంజిలుతీసి, రంగడి దగ్గిరికివచ్చి వాడి చెవులో ఏదో చాలాసేపు నూరిపోశాడు. "హనుమయ్య ఏం చెప్పాడ్రా?" అని తరవాత అడిగితే రంగడు భయంతో "చెప్పకూడదు, చెబితే నాతల పగిలిపోతుంది" అన్నాడు.

నోరు మాట్లాడితే నొసలు వెక్కిరిస్తుంది. ఆ బసవయ్యకు ఆయనవచ్చి కళ్ళెగరేస్తూ "నేర్పంటే మాలక్ష్మమ్మది రంగడికి నాల్గా జీతమూ ఇవ్వకుండా, తిండీ పెట్టకుండా పనిచేయించుకుంది?" అని పదిమంది వింటుండగా అనేశాడు–నోరుబడ

రంగడుకూడా వెనకటి రంగడు కాడిప్పుడు అందరూ తనను చూడరావటమూ "ఎన్నాళ్ళనుంచీ నువు తిండిమానేశావురా? నీకేదైనా మంత్రం వచ్చా! ఏ బైరాగి అయినా చిట్కా ఇచ్చాడా? చాటుగా ఏమన్నా తింటూంటావా? కావాలని అన్నం తింటే ఏమవుతుందిరా? కడుపు నొప్పి వస్తుందా? దాహమవుతుందా? వంటవాసన

ప్రత్యేక మలబార్ చికిత్స

అనగా ఉన్మాదము కీళ్లవాతము, పక్షవాతము, రక్తంపోటు నాడీవ్యాధి మున్నగు వివిధ పురాణ వ్యాధులను సమూలముగా కుదుర్చు ధార, పిజిచాల్. నవరఖిజి. మొదలైన ప్రత్యేక మలబార్ చికిత్స చేయుటకు మేము సర్వసాధనములు కలిగియున్నాము

ముందుగా తెలియపరచినచో బయటివూళ్లనుండి వచ్చువారికి వసతి ఏర్పాటు యబడును

ఆయుర్వేదాచార్య వే. మాధవ మేనన్

మలబార్ ఆయుర్వేదిక్ స్టోర్స్
107-108, బ్రాడ్వే
మదరాసు-1

ఫోన్: 4116

వస్తే నోరూరదూ?" ఇత్యాది ప్రశ్నలు వేస్తూండడము వాడికి భలే సరదాగా ఉంది.

గడిచిన రోజుల్లో టెంటుసినిమా లాడించిన వెంకయ్య రంగణ్ణి గురించి మొదటగా పత్రికల్లో వేయించాడు. ఆయనే పత్రిక పట్టుకువచ్చి తాను వేయించిన వార్త చదివి వినిపించాడు..."ఈ కుర్రవానికి వ్రాయను చదువను రాదు వీనికి ఎట్టి మంత్రములును రావు. ఈ వింత చూచుటకు ప్రజలు తండోప తండములుగా చుట్టు ప్రక్కల గ్రామములనుండి వచ్చుచున్నారు కొందరు ఈ భగవదంశ సంభూతునికి కానుకలు అర్పించి మొక్కుకొనుచున్నారు," అని వెంకయ్య చదివే సరికి, అదంతా నిజం కాకపోయినా ఊళ్లో వాళ్లు హర్షించారు.

ఈ వార్త పత్రికల్లో పడ్డనాటినుండీ నిజంగానే జనం కానుకలతో రాసాగారు మా లక్ష్మమ్మ కంగారులో పడింది. ఈ వచ్చేజనమూ, వాళ్లు తెచ్చే కానుకలూ మొదలైనవి చూస్తే వాటికి తగ్గ పవిత్ర వాతావరణం తనయింట లేనట్టు ఆవిడకు స్పష్టయింది. ఈ సంగతి ఆవిడ వెంకయ్యతోనే అన్నది. వెంటనే వెంకయ్యకు గొప్ప ఆలోచన తట్టింది ఆయన రాఘవయ్యతో మాట్లాడి, వాళ్ళతోటలో చిన్న కుటీరం వేయించాడు. అందులో రంగడికి మకాం ఏర్పాటు చేశారు వాడికి చిన్న యోగి వేషం వేయించాడు వెంకయ్య. తపస్సు చేస్తున్నట్టు వాణ్ణి కూచోమన్నారు. ఎవరికీ ఏమీ జవాబు లివ్వక్కర్లేదన్నారు. భక్తుల్నందర్నీ అక్కడికి రమ్మనమన్నారు.

రంగడి కిది సమ్మతంకాలేదు. ఒకగంట కదలకుండా కూచునేసరికి వాడికి యమచెర అయిపోయింది. ఆకలి ఒకటి లేకపోయినా వాడికి మిగిలిన కోరికలన్నీ ఉన్నాయాయె మరి గొడ్లమధ్య తిరగటం, గోలీకాయలాడటం, చింతచెట్లెక్కడం, బుడ్డకాలవలో ఈతలుకొట్టటం, డాం దగ్గిర చేపలు పట్టేవాళ్ళతో కబుర్లు చెప్పటం: ఇవేవీ లేందే వాడికి జీవితమే లేదు. కళ్లుమూసుకుని కూచుంటే వాడికి మొదట్లో నవ్వొచ్చింది.

"ఛీ నవ్వకు" అన్నాడు రాఘవయ్య.

"మేం చెప్పినట్టు చేయకపోతివా తాట వొలుస్తాం!" అన్నాడు వెంకయ్య. ఈ ఇద్దరూ వాడికి యముల వాళ్లయినారు.

కుక్క ఒకసమస్య అయింది రంగడు రాఘవయ్యగారి తోటలో మకాం పెట్టినట్టు తెల్లకుక్క పసికట్టి నేరుగా వాడిదగ్గిరికివచ్చి వాడి కెదురుగా కూచొంది. రంగడు రెండు మణికట్లూ రెండు మోకాళ్ల మీదా ఆనించి అభయముద్ర పట్టినట్లు కళ్లు మూసుకుని కూచుంటే కుక్కకి ఇదంతా నిజమా? లేక నేను కలగంటున్నానా? అని అనుమానం కలిగినట్టుంది. అది తల ఒక పక్కకి ఒరగేసి రంగడికేసి పరీక్షగా చూసి, ఎందుకన్నా మంచిదని ముందుకువచ్చి వాడి మొహం నాకింది ఈ సమయంలో లోపలికి వచ్చిన రాఘవయ్య దానినడుం విరిగేట్టు ఒక్కతన్ను తన్నాడు. ఏ అపరాధం చెయ్యని తెల్లకుక్క భగవంతుడికి మొరపెట్టుకుంటూ అవతలికి పోయి పాక బయటినుంచి అరవసాగింది.

మాలక్ష్మమ్మను ఎవరూ తన్నలేదుగాని ఆవిడ గతీ దాదాపు కుక్కగతే అయింది. ఆవిడ పని మానుకుని ఒక పూటల్లా రంగడి దగ్గిరే కూచుంది. ఎందుకు కూచున్నదీ ఆవిడకే తెలీదు. వాడిమీద తనకిప్పుడేహక్కూ లేదని ఆవిడ కింకా స్పష్టంగా తెలియలేదు రంగడి భక్తులెవరూ తనను గురించి పట్టించుకోవటం లేదు మధ్యాహ్నం పదకొండింటికి ఆవిడకు ఎవరో కోపడ్డట్టయింది. తాను ఇక్కడ కూచుంటే ఇంటిపను లెవరు చేస్తారు? అయినా తన కిక్కడ ఏం పని? తాను రంగడికి కానుకలివ్వటంగాని, మొక్కుకోవటంగాని అసంభవం. అసలు రంగడు అట్లా కూచోవటమే ఆవిడకు ఎబ్బెట్టుగా ఉంది ఎవరికీ చెప్పకుండా మాలక్ష్మమ్మగారు ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది.

రంగడికి ఫొటో తీయించి పత్రికల్లో వేయించాలని వెంకయ్య సంకల్పించాడు. వెంకయ్య దగ్గిర పాత కామెరా ఒకటుంది. దాంతో ఫొటోలు తీశాడు. కాని లాభం లేకపోయింది. ఒక ఫొటోలో రంగడి తల కాయలేదు. రెండోదాన్లో వాడు ఒరగబడి కూచున్నట్టు పడ్డాడు. అన్నిటిలోనూ పొగమంచు రంగణ్ణి ఆవరించినట్టుగానే వుంది. ఒక్కదానిలోనూ వాడి మొహమూ ముక్కూ తెలియరావటం లేదు.

గత్యంతరంలేక వెంకయ్య బస్తీకివెళ్ళి ఒక ఫొటోగ్రాఫర్ను తీసుకొచ్చాడు. వాడు మూడు ఫొటోలు ఎత్తాడు. ఒకదాంట్లో రంగడు ఒకడే ఉన్నాడు. రెండోదాన్లో రంగడూ, పక్కన రాఘవయ్యా ఉన్నారు. ఇది చాలా అన్యాయం. "రంగడివెంట నువ్వుంటే నేనూ ఉండాలి. అని వెంకయ్య అభ్యంతరపెట్టిన మీదట మూడో ఫొటో ముగ్గురితోనూ తీశాడు ఫొటోగ్రాఫర్. రాఘవయ్యే ఫొటోగ్రాఫర్ కు డబ్బిచ్చి పంపాడు.

నాలుగోనాటికి ఫొటోలు వచ్చాయి. అన్నీ ఒకఫొటో కాపీలే అందులో రంగడూ రాఘవయ్య మాత్రమే ఉన్నారు. వెంకయ్య ఆదరాబాదరా బస్తీకిపోయి ఫొటోగ్రాఫర్ను ఇదేమిటని అడిగాడు "నన్నేం చెయ్యమన్నా? మిగిలిన రెండు ప్లేట్లూ పగిలిపోయాయి." అన్నాడు ఫొటోగ్రాఫర్.

రంగడు చాలా గిట్టుబాటుగా ఉన్నాడు. వాడూ, రాఘవయ్యా ఉన్న ఫొటో పత్రికల్లో పడ్డప్పటినుంచీ జనం దూరపు గ్రామాలనుంచి కూడా రాసాగారు. కట్నాలూ, కానుకలూ, రాసాగాయి. ఇందులో వెంకయ్యకు వంతుపెట్టటం రాఘవయ్యకు కుష్కదండగగా తోచింది.

"నువుకూడా పనిమానుకొని ఈతోటలో దేనికి? పనిబడ్డప్పుడు నేను నీకు కబురు చేస్తాగా?" అన్నాడు రాఘవయ్య వెంకయ్యతో.

"ఓహో! అదా సంగతి?" అన్నాడు వెంకయ్య.

మర్నాటినుంచీ వెంకయ్య రకరకాల ప్రచారం చెయ్యసాగాడు రంగడు మూడు పూటలా మెక్కి తింటాడనీ, రాఘవయ్య ప్రపంచాన్ని వంచిస్తున్నాడనీ ఊరూరా ప్రచారం చెయ్యసాగాడు ఈ ప్రచారం ఊరికే పోలేదు. రంగడికి కానుకలు అర్పించుకున్నవాళ్లు కొందరు రంగడిలో ఏ మహత్తూ లేదనీ, వాడికి దణ్ణంపెట్టి కోరుకుంటే కోరిక సిద్ధించదనీ అనసాగారు.

ఒకరోజు వెంకయ్యగారి దడి అంటుకుంది రంగణ్ణిగురించి దుష్ప్రచారం చేసినందుకే ఈ పని జరిగి ఉంటుందని రాఘవయ్య కొందరితో అన్నాడు. అందరూ నమ్మలేదు. రంగణ్ణిగురించి ఎందరో ఎన్ని రకాలుగానో చెప్పుకున్నారు. కాని వాడి అవస్థ విచారించినవాడు లేడు. వాడిగతి నానాటికీ దుర్భరమవుతున్నది. రాత్రిపూటే వాడి ప్రాణానికి కాస్త సుఖం ఒకరాత్రి వాడు కుటీరందాటి తోటదాటి పొలాలన్నీ చుట్టి వచ్చాడు. ఇంటికి రాగానే రాఘవయ్య చావదన్నాడు.

"ఈసారి తోట దాటిపోయి చూడు, పూడ్చి వడతా!" అన్నాడు రాఘవయ్య. మర్నాడు లేదు, ఆ మర్నాటి రాత్రి రాఘవయ్య గురకపెట్టి నిద్రపోతున్న సమయంలో రంగడు తోట దాటాడు. రాఘవయ్య తంతాడని కాబోలు మళ్ళీ వాడు తిరిగి రాలేదు. వాడు మళ్ళీ ఆ వూరికి తిరిగి రాలేదు. వాడిజాడ తెలుసుకున్నవారు కూడా లేరు.

[ఆలిండియా రేడియో ప్రసారితం] ★

కుష్ఠు ★ బొల్లి

వగైరా మేహమచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటి చికిత్స, కాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిష్టర్డు) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం. (తూర్పుగోదావరి)